

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 18. prosinca 2012. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanja uz članak 59. stavke 5., 6. i 10.

Za dolazak na posao službenica ne koristi javni prijevoz. Međutim, zbog činjenice da na relaciji mjesto stanovanja – mjesto rada postoji organizirani javni prijevoz koji obavlja prijevoznik X, službenica smatra da je nepravilno primijenjen stavak 6. na njenu situaciju jer se po njenom mišljenju naknada 0,75 kuna po kilometru treba isplatiti kada nije organiziran međumjesni prijevoz. Nakon sklapanja novog Kolektivnog ugovora, na nju je primijenjena odredba čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora („Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz...“) i isplaćuje joj se naknada troškova prijevoza u visini od 0,75 kn/km.

Nezadovoljna utvrđenim načinom naknade troškova prijevoza prema novom Kolektivnom ugovoru traži odgovor na pitanja:

a) Ima li pravo na naknadu troškova prijevoza prema čl. 59. st. 5. Kolektivnog ugovora (u visini stvarnih izdataka koji se utvrđuju u visini troškova međumjesnog javnog prijevoza) ili pravo na naknada troškova prijevoza prema čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora (u visini od 0,75 kn/km)?

b) Službenica upozorava na činjenicu da se novim obračunom naknade troškova našla u situaciji da dobiva isti iznos za putovanje na udaljenosti od 10 kilometara kao i drugi službenici koji stanuju u gradu.

c) Može li poslodavac kao dokaz stvarnog troška prijevoza iz čl. 59. st. 1. Kolektivnog ugovora prihvatiti potvrdu o visini mjesečne karte izdanu od strane autoprijevoznika koji prometuje na relaciji od mjesta stanovanja do mjesta rada, iako nema naslov „račun“ i nije izdana u obliku računa, a uredno je ovjerena.

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje 48/59 od 30. studenoga 2012.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na odredbe članka 59. stavka 3. (naknada troškova prijevoza ako nije organiziran mjesni prijevoz) i stavka 6. (naknada troškova prijevoza ako nije organiziran međumjesni prijevoz).

Komisija nije ovlaštena svojim tumačenjima mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na tumačenje 2/59 od 11. listopada 2012. (dokaz o kupljenoj karti) i 32/59 od 12. studenoga 2012. (što se podrazumijeva pod računom).

Pitanja uz članak 59. stavke 5., 6. i 10.

a) Grad P. i okolna naselja imaju organiziran mjesni prijevoz. Cijena mjesečne karte javnog prijevoza iznosi 200,00 kuna. Službenici pravosudne policije koji rade u smjenama (I.,II.,III smjena) i putuju s područja koje pokriva gradski prijevoz,

zahtijevaju da im se isplaćuje naknada troškova prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran jer nemaju organiziran prijevoz koji im omogućuje redovit dolazak na posao sukladno stavku 18. članka 59. Kolektivnog ugovora.

Da li u ovom slučaju primijeniti stavak 2. ili 3. članka 59. Kolektivnog ugovora?

b) Službenica dovodi u pitanje pravednost rješenja da se novim obračunom naknade troškova isti isplaćuju osobi koja do mjesta rada ima udaljenost veću od 2 kilometra, ali ne i osobi koja ima 1 km i 999 metara.

c) Službenik na posao putuje osobnim automobilom jer nema organiziranog javnog prijevoza (javni prijevoznik ne prometuje na toj relaciji). Bez obzira što ne prometuje na toj relaciji prijevoznik je dao procijenjenu, pretpostavljenu cijenu mjesečne karte koliko bi ona iznosila kada bi nudio uslugu prijevoza na toj relaciji, a ta cijena je za poslodavca povoljnija nego naknada po kilometru.

Ima li službenik ili namještenik pravo na naknadu u visini od 0,75 kuna/km koju traži ili po pretpostavljenoj cijeni mjesečne karte prijevoznika koja je za poslodavca povoljnija?

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje 43/59 od 30. studenoga 2012. te daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 51/59

Ako je mjesni javni prijevoz u gradu (mjestu rada) organiziran i moguće je kupiti mjesečnu kartu, ali on ne omogućuje službenicima i namještenicima redovit dolazak na posao i odlazak s posla (neorganizirani prijevoz prema stavku 18. članka 59.), troškove prijevoza treba nadoknaditi u visini cijene mjesečne karte tog mjesta u punom iznosu, sukladno stavku 3. članka 59. Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na stavak 4. članka 59. Kolektivnog ugovora. Komisija nije ovlaštena svojim tumačenjima mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na:

- tumačenje br. 14/59 od 11. listopada 2012.,
- tumačenje br. 27/59 od 31. listopada 2012, i
- tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012.

Pitanje uz članak 59.

Službenica putuje na posao s posla javnim prijevozom na relaciji S.K – Z. i obratno. U dolasku na posao putuje kombinacijom vlak - tramvaj , a u povratku s posla putuje autobusom, jer joj vozni red vlakova ne odgovara. Poslodavac traži da vrati pokaz ZET/HŽ te će joj priznati pravo na prijevoz ZET-a odgovarajuće zone.

Službenica traži godišnju kartu koja joj omogućava kraće putovanje, a takvo plaćanje naknade je nepovoljnije za poslodavca. Da li je kriterij povoljnijih troškova prijevoza za poslodavca visina troškova prijevoza u slučaju da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 59. stavka 18. Kolektivnog ugovora?

Komisija upućuje na tumačenje 12/59 od 11. listopada 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanja uz članak 59. stavak 8.

a) Tko je dužan ishoditi odluku nadležnog ministra, ukoliko je udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada veća od 100 kilometara (članak 59. stavak 8. Kolektivnog ugovora)?

b) Znači li odabir najkraće rute iz članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora da se udaljenost računa putem naprednih postavki planera putovanja na web stranici HAK-a gdje se nudi mogućnost odabira najkraće rute uz izbjegavanje cesta s naplatom i neasfaltiranih cesta?

c) Kada djelatnik ima pravo na međumjesni prijevoz i mjesni javni prijevoz u mjestu rada, a za dolazak na posao i odlazak s posla koristi automobil, da li poslodavac uspoređuje iznos kojega radnik potražuje prema dostavljenom obrascu prijedjenih kilometara navedenim u prilogu Kolektivnog ugovora s cijenom međumjesnog prijevoza i cijenom mjesnog prijevoza u mjestu umanjenom za 25% ili s cijenom međumjesnog prijevoza i cijenom prijevoza u mjestu rada ali bez umanjenja za 25%?

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 23/59 od 31. listopada 2012. godine i daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 52/59

U svim slučajevima kada su ostvarene pretpostavke iz članka 59. stavka 8. Kolektivnog ugovora, čelnik državnog tijela donijet će odluku o naknadi troškova prijevoza državnom službeniku ili namješteniku.

U vezi pitanja pod b) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 53/59

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada se sukladno odredbi članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora utvrđuje se prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba. Navedeni planer putovanja se koristi na način da se od adrese stanovanja do adrese rada utvrdi najkraća ruta koju državni službenik i namještenik može koristiti bez potrebe plaćanja novčane naknade i koja ima suvremeni kolnički zastor (asfalt).

U vezi pitanja pod c) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 54/59

Službeniku ili namješteniku će se isplatiti naknada u visini 0,75 kuna po prijedjenom kilometru sukladno odredbi članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora ukoliko je to za poslodavca povoljnije u odnosu na zbroj troškova mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza. Troškovi mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza utvrđuju se tako da se cijeni karte za međumjesni prijevoz pribroji iznos cijene karte za mjesni prijevoz.

Ukoliko državni službenik ili namještenik koji ima organizirani mjesni i međumjesni javni prijevoz koji mu osigurava redovit dolazak i odlazak s posla, traži da mu se isplaćuje naknada u visini 0,75 kuna po prijedjenom kilometru sukladno odredbi članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora, a to je nepovoljnije za poslodavca, naknada troškova prijevoza isplatit će mu se u visini zbroja cijene karte za međumjesni javni prijevoz u punom iznosu i cijene karte za mjesni javni prijevoz umanjene za 25%.

Pitanje uz članak 59.

Nekoliko službenika Županijskog suda postavilo je zahtjev da im se troškovi za prijevoznu zonu prigradske linije priznaju u 100 % iznosu, s obrazloženjem da im je mjesto stanovanja različito od mjesta rada u Rijeci, pa da po toj osnovi smatraju da koriste međumjesni prijevoz. Službeniku kojem se isplaćuje iznos 4. zone taj iznos pokriva broj linije koja pokriva 4. zonu i sve linije iz 1. zone.

Vežano uz ovo pitanje Komisija upućuje na tumačenje br. 24/59 od 31. listopada 2012. (prijevozne zone) i dopunu tumačenja broj 24/59 od 12. studenoga 2012.

Pitanje uz članak 77.

Prijašnjem korisniku prava na rad sa skraćenim radnim vremenom priznaje se pravo na razliku između plaće koju bi ostvario za puno radno vrijeme na radnom mjestu na koje je raspoređen i zbroja invalidske mirovine i plaće koju ostvaruje za skraćeno radno vrijeme. Radi li se u tom slučaju o razlici u neto plaći, bruto plaći ili razlici bruto plaće i ostvarene oporezive mirovine?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje 2/77

Pri utvrđivanju razlike plaće iz članka 77. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku, prijašnjem korisniku prava na rad sa skraćenim radnim vremenom i na drugom odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja (članak 174. stavak 3. točke 2.-4. Zakona o mirovinskom osiguranju), koji je to pravo stekao zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti prema propisima do 31.12.1998. godine, pojam plaće podrazumijeva plaću u bruto iznosu a pojam invalidske mirovine iznos mirovine prije oporezivanja sukladno posebnim propisima.

Pitanje uz članak 55.

U Policijskoj akademiji trenutno je u tijeku temeljni policijski tečaj koji će trajati 3 mjeseca. Njegovi su polaznici zaposlenici MUP-a kojima je rješenjem o premještanju utvrđena obveza pohađanja tog tečaja. MUP polaznicima ne priznaje pravo na dnevnicu jer se prema njihovoj tvrdnji ne radi o oblicima izobrazbe navedenim u članku 55. Kolektivnog ugovora.

Stoga molimo tumačenje da li zaposlenici MUP-a, polaznici tog tečaja imaju pravo na dnevnicu?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/55

Službenik i namještenik koji je od strane poslodavca upućen na edukaciju, tečaj, seminar i sl., s kojim je u konkretnom slučaju zaključen „ugovor o upućivanju na temeljni policijski tečaj“ u kojem je službeniku utvrđena obveza rada kod poslodavca u određenom trajanju nakon edukacije, ima pravo na dnevnicu i druga prava iz članka 55. Kolektivnog ugovora. Ako je pri tome službeniku osigurana odgovarajuća dnevna prehrana, iznos dnevnice umanjit će mu se za 60%.

Pitanje uz članak 59. stavak 1.

Da li se u slučaju kad postoji mogućnost kupnje godišnje karte po cijeni koja je za oko 20% niža od cijene 12 mjesečnih, pojedinačnih karti, može smatrati da je kupnja godišnje karte povoljnija za poslodavca te se, bez obzira na izjavu službenika kojom traži kupnju mjesečne karte, službeniku kupiti godišnja karta.

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 25/59 od 31. listopada 2012.

Pitanje uz članak 59. stavak 2.

Da li se mjesečna naknada utvrđuje umanjnjem cijene mjesečne karte za 25% ili cijene 1/12 godišnje karte za 25% kada postoji mogućnost kupnje godišnje karte koja je za poslodavca povoljnija?

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 7/59 od 11. listopada 2012. i daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 55/59

Sukladno članku 59. stavku 2. Kolektivnog ugovora, mjesečna naknada ne može se utvrđivati prema cijeni godišnje karte nego prema cijeni mjesečne karte.

Pitanja uz članak 59.

a) Da li se službenik i namještenik mora izjasniti samo jednom na početku godine i može li se pri tome izjasniti različito za pojedine mjesece?

b) Da li izraz „poslodavac kupuje“ mjesečnu ili godišnju kartu treba tumačiti doslovno na način da poslodavac neposredno uplatom na žiro račun javnog prijevoznika kupuje kartu za svakog službenika ili namještenika? U navedenom slučaju poslodavac mora kupiti unaprijed kartu a što je suprotno stavku 19. članka 59. Kolektivnog ugovora.

c) Da li službenik i namještenik može unaprijed osobno kupiti mjesečnu kartu, a poslodavac će mu unatrag (sljedećeg mjeseca), prema predloženoj kupljenoj karti nadoknaditi stvarne troškove prijevoza?

d) Ukoliko poslodavac kupi godišnju kartu službeniku ili namješteniku kojem tijekom godine prestane državna služba na njegov zahtjev, može li se od tog službenika odnosno namještenika tražiti povrat sredstava za onoliko mjeseci koliko je ranije od isteka valjanosti godišnje karte napustio službu? Može li se tražiti od službenika odnosno namještenika potpisivanje izjave da mu se u slučaju prestanka službe po njegovom zahtjevu, od plaće za posljednji mjesec rada odbiju izdaci za onoliko mjeseci cijene godišnje karte koliko mu je ranije prestala služba?

e) Budući da je tijekom mjeseca kolovoza i rujna 2012. traženo izjašnjavanje svih službenika i namještenika o načinu naknade troškova prijevoza (mjesnog i međumjesnog), da li tu izjavu treba tražiti i početkom 2013. godine?

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 5/59 od 11. listopada 2012.

U vezi pitanja pod b) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 56/59

Odredba članka 59. stavka 19. Kolektivnog ugovora odnosi se na isplatu naknade troškova prijevoza a ne na kupnju godišnje ili mjesečne karte od strane poslodavca. Stoga, u slučaju da poslodavac službeniku kupuje godišnju ili mjesečnu kartu sukladno izjavi službenika, ne primjenjuje se odredba članka 59. stavak 19. Kolektivnog ugovora jer se u tom slučaju službeniku ne isplaćuje naknada troškova prijevoza nego mu se daje karta.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012.

U vezi pitanja pod d) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 57/59

U slučaju da službeniku tijekom godine prestane državna služba, a poslodavac mu je kupio godišnju kartu, poslodavac treba od službenika tražiti da po prestanku službe vrati godišnju kartu.

Poslodavac ne može od plaće za posljednji mjesec rada u državnom tijelu odbiti dio cijene godišnje karte razmjernan broju mjeseci od prestanka službe do isteka važenja godišnje karte.

U vezi pitanja pod e) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 58/59

Sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora, službenici i namještenici se na početku godine izjašnjavaju o tome žele li da im poslodavac kupuje kartu ili da im nadoknađuje stvarne troškove prema predloženim računima, odnosno kupljenim kartama.

Novo rješenje o naknadi troškova prijevoza donosi se samo za službenika i namještenika koji se na početku godine izjasni o drugačijem načinu naknade troškova prijevoza u odnosu na prethodnu godinu.

Pitanja uz članak 59.

- 1. Kako se isplaćuju putni troškovi za zaposlenika koji ima stalno prebivalište u Sloveniji? Isti ima dokaz o stalnom prebivalištu u Sloveniji kao stranac.*
- 2. Kako se isplaćuju putni troškovi za zaposlenika koji ima boravište u dijelu grada udaljenom od adrese rada 10 km, a prebivalište 1 km od zaposlenja? Isti ima ugovor o najmu stana udaljenom 10 km od zaposlenja.*
- 3. Kako se obračunavaju troškovi prijevoza za vrijeme bolovanja? Naime, karta se kupuje prvog u mjesecu i vrijedi tekući mjesec. Ako službenik koristi bolovanje karta je plaćena i nije jasno zašto se odbijaju dani provedeni na bolovanju.*
- 4. Što je s godišnjom kartom? Da li je plaća ministarstvo ili zaposlenik sam (a računovodstvo vrši povrat zaposleniku 1/12 mjesečno.*
- 5. Kako se isplaćuje naknada sudskom dostavljaču za obavljanje sudske dostave budući da dostavljač dobiva trošak prijevoza 75%? Mjesto stanovanja dostavljača je isto kao i sjedište suda, dakle Rijeka, a i dostave se vrše na području grada Rijeke.*

U vezi pitanja pod 1. Komisija upućuje na tumačenje br. 20/59 od 31. listopada 2012.

U vezi pitanja pod 2. Komisija upućuje na tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012.

U vezi pitanja pod 3. Komisija upućuje na tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012.

U vezi pitanja pod 4. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 59/59

Sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora službenici i namještenici se na početku godine izjašnjavaju o tome žele li da im poslodavac kupuje (godišnju) kartu ili da im nadoknađuje stvarne troškove prema predloženim računima, odnosno kupljenoj karti.

Poslodavac odlučuje o načinu naknade troškova prijevoza rješenjem vodeći računa o izjavi službenika i najpovoljnijem trošku javnog prijevoza sukladno članku 59. stavku 1. Kolektivnog ugovora.

U slučaju da je službenik ili namještenik sukladno rješenju o naknadi troškova prijevoza sam kupio godišnju kartu, poslodavac mu je dužan isplatiti cjelokupni trošak godišnje karte po predanom računu, odnosno karti.

U vezi pitanja pod 5. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 60/59

Članak 59. Kolektivnog ugovora odnosi se na naknadu troškova prijevoza na posao i s posla, a ne na troškove prijevoza u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta na koje su službenici i namještenici raspoređeni. Navedeni troškovi su troškovi poslovanja državnog tijela.

Ako službenik dobiva naknadu troškova prijevoza na posao i s posla sukladno članku 59. stavku 2. Kolektivnog ugovora, poslodavac je sukladno posebnim propisima dužan službeniku nadoknaditi i troškove prijevoza u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta, ako ih je imao.

Međutim, ako službenik dobiva novčanu naknadu za kupljenu godišnju ili mjesečnu kartu mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada prema predocenom računu ili ako mu takvu kartu kupuje poslodavac, tada nema pravo još i na naknadu troškova prijevoza u mjestu rada nastalih u obavljanju službe ako mu kupljena karta pokriva i taj prijevoz.

Pitanje uz članak 59. stavke 2. i 14.

Molimo naputak za tehniku izračunavanja umanjene mjesečne naknade troškova mjesnog prijevoza iz članka 59. stavka 2. Kolektivnog ugovora, za dane provedene na godišnjem odmoru, bolovanju i druge dane kada službenik i namještenik nije u obvezi dolaziti na posao.

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012. godine (umanjenje mjesečne naknade troškova prijevoza za dane nedolaska na posao).

Pitanja uz članak 59. stavke 2. i 6.

Živim u S., a radim u K. te kod dolaska na posao svakodnevno prelazim relaciju S. – K. (udaljenost 7,5 km). Na navedenoj relaciji organiziran je zonski javni prijevoz te S. spada u II. zonu i cijena mjesečne karte iznosi 380,00 kuna. Od poslodavca sam tražila naknadu troškova prijevoza u visini mjesečne karte umanjene za 25% (380,00 kuna - 25% = 285,00 kuna). Međutim, poslodavac mi je odobrio troškove prijevoze u visini 0,75 kn/km, jer mu je to povoljnije.

Međutim, službenici koji stanuju na području grada K. u II. zoni dobivaju naknadu troškova prijevoza za dolazak na posao u visini mjesečne karte umanjene za 25% odnosno 285,00 kuna. Smatram da sam diskriminirana u odnosu na te službenike, jer oni (koji koriste mjesni prijevoz) dobivaju veću naknadu od mene (koja koristim međumjesni prijevoz), iako stanujemo na području koje pokriva II. zona javnog prijevoza.

Smatram da ne bi bilo diskriminacije između službenika ako bi se primijenila ista pravila na mjesni i međumjesni prijevoz. Molim da razmotrite navedeni slučaj te otklonite nejasnoće u tumačenju Kolektivnog ugovora.

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na sljedeća tumačenja:

- tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012. godine (mjesto stanovanja),
- tumačenje br. 10/59 od 11. listopada 2012. godine (mjesni i međumjesni prijevoz),

- tumačenje br. 7/59 od 11. listopada 2012. (umanjena naknada troškova mjesnog prijevoza),
- tumačenje br. 9/59 od 11. listopada 2012. (naknada prema prijedenoj kilometraži),
- tumačenje br. 24 /59 od 31. listopada 2012. (prijevozne zone),
- tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012. (način naknade troškova prijevoza).

Komisija nije ovlaštena mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59.

Kako odrediti udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada u slučaju kada se u planeru putovanja HAK-a može pronaći mjesto stanovanja službenika, ali ne i adresa na kojoj državni službenik stanuje (ulica i kućni broj). Naime, ako se na planeru putovanja HAK-a upiše samo mjesto stanovanja, bez ulice i kućnog broja, HAK-ov planer putovanja izračuna udaljenost (između mjesta stanovanja i mjesta /adrese rada) koja ne odgovara stvarnoj udaljenosti od adrese stanovanja do adrese rada. U konkretnom slučaju, udaljenost prema HAK-ovom planeru putovanja je 26,29 km dok je prema pretraživaču Google maps ili po brojaču udaljenosti u automobilu udaljenost veća za 1,1 km u jednom smjeru. Stoga sam zakinuta kod obračuna troškova prijevoza za 1,1 km dnevno u jednom smjeru.

Molim tumačenje na koji način dokazati stvarnu udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada?

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenja br. 46/59 i 47/59 od 30. studenoga 2012. godine (kad se na HAK-ovom planeru putovanja ne može pronaći ulica).

Pitanja vezana uz čl. 44. st. 1. podst. 2 (prekovremeni rad) te čl. 55. i 56.

a) Da li se upućivanje kuhara slastičara i osobnih vozača državnih dužnosnika na službeni put u kraćem trajanju (u pravilu dan–dva), smatra službenim putovanjem iz čl. 55. Kolektivnog ugovora ili terenskim radom u smislu čl. 56. Kolektivnog ugovora?

b) Da li na tom putu navedeni namještenici mogu ostvariti pravo na dodatke za prekovremeni rad ili je to isključeno dobivanjem dnevnice odnosno terenskog dodatka? Napominjemo da prema uputama i preporukama Ministarstva financija treba smanjiti broj prekovremenih sati u državnim tijelima i postići uštede u državnom proračunu te da za isplatu dodataka za prekovremeni rad nemamo osigurana dostatna sredstva, Pored toga, dodatni problem za isplatu navedenih dodataka je nepostojanje pouzdane evidencije stvarno odrađenih sati prekovremenog rada tijekom službenog puta, jer je nasumičnom kontrolom utvrđeno da evidencija ne odgovara stvarno odrađenim satima rada.

c) Također nas zanima, možemo li službenicima i namještenicima dati preporuku da za ostvarene sate prekovremenog rada koriste slobodne dane ili se navedenima mora omogućiti plaćanje prekovremenih sati?

U vezi pitanja pod a) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/56

Upućivanje kuhara slastičara i osobnih vozača državnih dužnosnika u drugo mjesto koje je različito od mjesta rada i mjesta njegovog stalnog boravka radi obavljanja poslova radnog mjesta smatra se terenskim radom iz članka 56. Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod b) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/44

Dnevnica i terenski dodatak nisu naknade za rad, niti zamjena za plaću, nego služe za pokriće povećanih troškova na putu (terenu) izvan stalnog mjesta rada i izvan mjesta stalnog boravka.

Dnevnica i terenski dodatak ne isključuju pravo na dodatak za prekovremeni rad.

Stoga, ako je državni službenik i namještenik za vrijeme službenog putovanja i terenskog rada stvarno prekovremeno radio (prekovremeno obavljao poslove zbog kojih je upućen na službeno putovanje ili rad na terenu), u skladu s odredbama članka 44. stavka 9. – 14. Kolektivnog ugovora, ima pravo na uvećanje osnovne plaće sukladno članku 44. stavku 1. podstavku 2. Kolektivnog ugovora, za svaki stvarno odrađeni sat prekovremenog rada.

Prema članku 44. stavku 1. podstavku 2. Kolektivnog ugovora, državnom službeniku i namješteniku osnovna plaća uvećat će se za svaki sat prekovremenog rada 50%.

Vezano uz konkretno pitanje ne postojanje pouzdane evidencije stvarno odrađenih sati prekovremenog rada tijekom službenog putovanja i rada na terenu Komisija upućuje da je način vođenja evidencije o radnom vremenu i prisutnosti na radu u nadležnosti poslodavca sukladno posebnim propisima odnosno općim propisima o radu.

U vezi pitanja pod c) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/44

Prema članku 44. stavku 15. Kolektivnog ugovora, umjesto uvećanja osnovne plaće po osnovi prekovremenog rada, državni službenik i namještenik može koristiti slobodne dane prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5 (1 sat prekovremenog rada = 1 sat i 30 minuta redovnog sata rada).

O izboru između uvećanja osnovne plaće po osnovi prekovremenog rada ili korištenja slobodnih dana odlučuje isključivo državni službenik odnosno namještenik.

Pitanje vezano uz članak 56.

Da li kod obavljanja poslova po nalogu, sukladno članku 26. i 30. Zakona o državnim službenicima, koje službenik obavlja izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen, službenik ima pravo na dodatak za rad na terenu?

Da li je rad službenika po nalogu na poslovima u Ispostavi Ureda, koji su po opisu isti kao poslovi radnog mjesta na koje je službenik raspoređen u sjedištu Ureda, jednak terenskom radu te da li se smatra da službenik ima pravo na povećane troškove zbog rada na terenu iako isti u Ispostavu Ureda putuje službenim vozilom u okviru dnevnog radnog vremena Ureda.

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/56

Kod upućivanja službenika na rad izvan stalnog mjesta rada i izvan mjesta njegova stalnog boravka radi obavljanja (po nalogu) poslova u ispostavi, koji su sadržajno isti kao poslovi radnog mjesta na koje je službenik raspoređen u sjedištu državnog tijela, primjenjuju se odredbe 56. Kolektivnog ugovora.

Pitanja uz članak 59.

a) Što će se isplatiti u slučaju kada službenik ne koristi međumjesni javni prijevoz, nego za dolazak na posao i odlazak s posla koristi osobni automobil, ukoliko je naknada međumjesnog prijevoza na toj relaciji manja od naknade koja se isplaćuje 0,75 kuna po prijeđenom kilometru? U konkretnom slučaju se ne bi isplaćivala naknada mjesnog prijevoza jer su ostvareni uvjeti iz stavka 4. članka 59., tj. udaljenost od stanice međumjesnog prijevoza do adrese stanovanja i od stanice međumjesnog prijevoza do adrese rada manja od 2 km.

b) Da li službenik i namještenik ima pravo na naknadu mjesnog prijevoza prema čl. 59. st. 2. ako je različita udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada u mjestu stanovanja koja je utvrđena mjerenjem – u konkretnom slučaju 2100 m automobilom, a 1900 m pješice (zbog jednosmjerne ulice) ?

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012. te daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 61/59

Kod utvrđivanja povoljnosti naknade troškova prijevoza iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora uzima se u obzir cijena karte najpovoljnijeg prijevoznika za određenu relaciju koji osigurava službeniku redovit dolazak na posao i odlazak s posla. U tom slučaju kod utvrđivanja udaljenosti do stanice međumjesnog prijevoza (stavak 4. članka 59.) u obzir se uzima adresa stanice međumjesnog prijevoza tog (najpovoljnijeg) prijevoznika.

Poslodavac prilikom utvrđivanja povoljnosti iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora uzima u obzir ukupni iznos naknade troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza od adrese stanovanja do adrese rada u odnosu na iznos naknade u visini 0,75 kn/km za cijelu relaciju sukladno stavku 13. članka 59. Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na tumačenje broj 6/59 od 11. listopada 2012. godine.

Pitanja uz članak 59.

1.a) Da li zaposlenik u Izvješće treba unositi stvarno prijeđene km – što bi bio točan podatak (npr. zbog obilazaka zbog radova na cesti, drugačije regulacije prometa zbog prometnih nezgoda i dr.), ili km iz HAK-ovog planera iz stavka 13. – što u slučaju obvezatnih obilazaka i sl. ne bi bio točan podatak (napominjemo da se radi o podacima danim pod kaznenom odgovornošću, pa zaposlenicima treba dati cjelovite i nepotpune upute)?

1.b) Ako zaposlenik u slučaju opisanom pod 1. ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza isključivo po kilometraži iz HAK-ovog planera iz stavka 13. članka 59. Kolektivnog ugovora, treba li ispunjavati formular iz stavka 12. (izvješće) – kada su dolasci na posao i odlasci s posla već evidentirani kod poslodavca, a kilometraža je zadana HAK-ovim planerom? Najprihvatljivijim nam se čini isplatiti naknadu u visini 0,75 kn/km prema broju km iz planera putovanja HAK-a za najkraću rutu bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom), bez obzira kojom se je rutom vozio (s obvezatnim obilascima ili bez) i bez obzira je li skretao s rute (odvezao dijete u školu i sl.).

2.a) Pojedinim zaposlenicima se po HAK-ovom planeru razlikuje udaljenost u dolasku na posao – primjerice, imaju neznatno manje od 2 km, od udaljenosti u odlasku s

posla – primjerice imaju više od 3 km. Kako postupiti u navedenom slučaju ako traže mjesečnu kartu odnosno ako traže mjesečnu naknadu umanjenu za 25%?

2.b) Poneke adrese stanovanja nisu evidentirane u planeru HAK-a, odnosno isti ne sadrži podatak o udaljenosti između konkretne adrese stanovanja i adrese rada, nego o udaljenosti od neke druge adrese iz ulice ili naselja do adrese rada. Treba li taj podatak korigirati za stvarnu razliku udaljenosti koja nije iskazana planerom i kakvim postupkom?

3. Iz stavka 10. članka 59. proizlazi da tzv. prijevozne zone predstavljaju „mjesni javni prijevoz“ koji obuhvaća i međumjesni prijevoz. Omogućuje li takva formulacija primjenu stavka 2. članka 59. – umanjenje mjesečne karte za prijevozne zone za 25% ili sadržavanje i komponente međumjesnog prijevoza omogućuje primjenu stavka 6. članka 59. – 0,75 kn/km?

U vezi pitanja pod 1.a Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 62/59

Službenik i namještenik dužan je unijeti stvarno prijeđene kilometre u izvješće o prijeđenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla. Isplata se vrši prema HAK-ovom planeru u nespornim slučajevima. U slučaju da se osporava udaljenost, korekciju je moguće izvršiti sporazumom između službenika ili namještenika i poslodavca, a ako sporazum nije moguće postići, stvarna udaljenost utvrdit će se izmjerom na terenu. Korekciju je moguće vršiti osim u slučaju spora oko udaljenosti stalnom (redovnom) rutom i u slučajevima dužih nemogućnosti prometovanja određenim prometnicama zbog npr. radova na cesti u dužem trajanju (više dana), nemogućnosti prometovanja cestom u dužem razdoblju zbog elementarne nepogode ili zbog zatvorenosti određenih prometnica tijekom zimskih uvjeta.

U svezi komentara pod 1.b Komisija nije ovlaštena mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod 2.a Komisija upućuje na tumačenja 21/59 od 31. listopada 2012. godine.

U vezi pitanja pod 2.b Komisija upućuje na tumačenje br. 62/59 od 18. prosinca 2012. godine.

U vezi pitanja pod 3 Komisija upućuje na tumačenje br. 29/59 od 31. listopada 2012. godine.

Pitanje uz članak 55. stavak 3.

Molim pojašnjenje članka 55. stavka 3. Kolektivnog ugovora:

- a) što se podrazumijeva pod odgovarajućom dnevnom prehranom općenito?*
- b) što se podrazumijeva pod odgovarajućom dnevnom prehranom ukoliko službeno putovanje traje do 12 sati?*
- c) Što se podrazumijeva pod odgovarajućom dnevnom prehranom ukoliko službeno putovanje traje duže od 12 sati?*

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 4/55

Pod odgovarajućom dnevnom prehranom u smislu članka 55. stavka 3. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se najmanje tri obroka tijekom dana od kojih je barem jedan topli obrok.

Umanjenje dnevnica iz članka 55. stavka 3. primjenjuje se samo ako je službenik na službenom putu duže od 12 sati.

Pitanje uz članak 46.

Molimo tumačenje na koje se vremensko razdoblje odnosi trajanje od 7 do 30 dana u smislu odredbe članka 46. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Da li je riječ o trajanju od 7 do 30 dana u mjesecu, godini ili nekom drugom vremenskom periodu?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/46

U smislu odredbe članka 46. Kolektivnog ugovora vremensko razdoblje od 7 do 30 dana odnosi se na najkraće odnosno najduže trajanje pojedinog naloga u kontinuitetu.

Kolektivnim ugovorom nije ograničen broj naloga iz članka 46. u određenom razdoblju (mjesecu, godini).

Bez obzira na koliko dana je izdan nalog službeniku i namješteniku se sukladno stavku 3. članka 46. Kolektivnog ugovora isplaćuje plaća više složenosti samo za one rade sate koje je stvarno na njima proveo. Poslove više složenosti službenik ne smije obavljati bez pisanog naloga.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.